

Виходить у Львові щодня (крім неділі і громадських свят) о 5-й годі по полудні.

Редакція і Адміністрація: улица Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лише з франковими.

Рекламні свертяться ся лише на окремі заклади і на відповідних об'єктах поштової.

Рекламні незначальні відбиті від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дзвоників пасажа Гавемана ч. 9 і в ц. в. Староствах на провінції:

на цілий рік К 4 80
на пів року „ 2 40
на чверть року „ 1 20
місячно — 40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10 80
на пів року „ 5 40
на чверть року „ 2 70
місячно — 90

Поодинокое число 6 с.

Вісті політичні.

(Криза на Угорщині. — Росія а Франція. —
Нова фаза в акції реформовій на Балкані. —
Вибори в Болгарії).

Ситуація на Угорщині дуже погіршилася. Комітет дев'ятьох не говорить нічого о тім, що Люкач привів в Відня, але тільки вже можна було довідати ся, що єсть не лиш багато різниць межі поглядами Корони, а комітету дев'ятьох, але й що они в деяких точках дуже значні. Корона протязить ся особливо рішучо інтерпретації §. 11. арт. 13. закона з 1867 р., а тим параграфом якраз позвакано для одностороннього виготовлення елябрату також і тих членів, що стоять на становищі гр. Апоіві. Ситуація стала так поважна, що комітет сподівався мусів відложити своє засідання, поклекуючись на те, що брак двох членів. На вчорашнім засіданні комітету явили ся вже всі члени крім Геровіміюго. Як кажуть, змінив комітет не одну свою попередню ухвалу, але остаточно не згодив ся на ніякі уступки. Апоіві говорить тепер, що він зробив уступку в користь ліберальної партії, годячись на її програму; але скоро Корона ще й тепер не схоче згодити ся

на ухвалу комітету, то він буде мусів вернути назад до радикальної програми.

З Будапешту доносять, що гр. Андраші вийшов з вчорашнього засідання комісії ліберальної партії захищений, і на питанні журналістів відповів лиш, що ухвалено, що було потреба. За ним вийшов Апоіві і сказав: З нашої сторони все зроблено. Остаточного подятовляю репрезентантові бюро кореспонденційного таку коротку звістку: „На нинішнім засіданні комісії досягнуто порозуміння, котрого зміст міністер скарбу Люкач, відповідно до своєї місії, предложити Короні.“

Знаючи угорських відносин кажуть, що ситуація представляє ся так: Коли комітет дев'ятьох зробить уступку Короні, то стратить весь кредит супротив опозиції, а тоді й ліберальна партія розіб'ється. В противнім же случаю, коли комітет дев'ятьох буде обставати при своїм, то утворення кабінету станеть знов неможливим і Люкач не підійме ся тої місії. А хтож? Такого чоловіка нема нині на Угорщині, котрий би виступив з такою програмою, котра би всіх злучила. Для того комітет дев'ятьох, скоро Корона не згодить ся на его проєкт, зложить свій мандат в руки ліберальної партії і розвяже ся.

Давний француско-російський союз зачинає мабуть житати ся. До Köln. Ztg. доносять

з Парижа, що російський міністер справ заграничних Лямсдорф конферував там з французьким міністром справ заграничних Делькасом і що нарада в першій лінії вела ся в справах балканських і в справі умови заключеної межі Австро-Угорщиню з Росією. Крім того розбирано ще пляни Росії на далекім сході. В добре поінформованих кругах говорять, що становище Франції в обох тих справах не вдоволило Росію. Також і зближення Франції до Італії ввеликало недоволення по стороні російській.

Справа реформового діла на Балкані увійшла в нову фазу. Амбасадори австро-угорський і російський, бар. Каліе і Зиновьев вручили вчора Порті ноту з подрібними інструкціями, після котрих має бути переведена реформа в цілій європейській Туреччині. Зміст так нот буде сими днями оголошений. Чи Туреччина безусловно згодить ся на ті інструкції, то инше питанні і може бути, що буде ще їм противити ся; але фактом вже єсть, що Австро-Угорщина і Росія беруть ся на добре до діла.

В Болгарії відбувають ся тепер вибори до собрания, а зі всіх сторін надходять вісти, що то кроваві вибори. Болгари завівши ся в своїх надіях в Македонії, приписують тепер всю вину своему князеві і его правительству, а то зазначають кроваво при виборах. Опози-

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англійського — Андр. Мерріґого).

(Дальше).

Родольфус Мурфі, мировий судия, не мів вже уважати ся фермером о трех конях. Ніхто, хто его тепер бачив, не мав би его за такого чоловіка з грішми в банку і з хорощим мастком дома, у котрого що день прибуває пене до пене, шилінґ до шилінґа і фунт до фунта. Він вийшов на цілковитого банкрута; его господарство було лиш про око і він жив дійсно лиш з дня на день.

На великім пасовиску для овець, де в тій порі року повинно було пасти ся двіста до триста матірок і тількиже як не більше ягнят, побачив розгніваний О'Конноль три нужденні вівці. Лише одна з них, вже дуже стара і кулява, мала при собі одно ягня. Друга мала куєником полотна завязаний хребет і судорожно терла ся о пень дерева. Трета лакомо скубала коротку, марну траву.

— Паршива! — воркнув О'Конноль, заглявши тихо — я заложивсь би не знати о що, що він не доніс о тім до поліції!

Дальші відкриття також не були того рода, аби влагодити гнів О'Конноля. Без сумніву Мурфі в безличний спосіб винищив цілу ферму. Лише на однім пасовиску видко було якесь більше життя, іменно стадо молоді ро-

гатої худоби різної породи, що майже вже до землі вгризла всю траву на пасовиску.

— Ага, худоба, з котрої крім одної старої корови ні одна штука не належить до него, а до того пасе ся там два рази тільки, як може вижити пасовиску! А що то? — Его нога, коли він ішов попри сам живопліт, зловив ся в залізку заставлені на крілики.

О'Конноль схилив ся, аби увільнити ногу і розглянути довкола місце.

— То знов Тоні! Я гадав, що коли він за грішні з моєї звіврини справив собі новий біцикл, то цей якийсь час буде спокій — воркотів гнівно до себе. — До чорта, а тут що? Шість залізок на крілики, а в середині шпелі, всі в однім ряді наставлені на моїм ґрунті, аби звабити в них мої бажанти! Той хлопчик дістане ся ще на шибеницю! Але пожди, нехай-но я зловлю старого! Бажанта ловити в маю!

Родольфус Мурфі, отець пуєтого Тоні, був недалеко, протинно, не цілих сто метрів дальше стояв він опертий о той самий живопліт і грів ся до сонця.

Коли Мурфі побачив свого дідича з шістьма лапками в руці і з видимим гнівом на лиці, пробовав — аби висловити ся подібно як депеші міністерства війни — „з честією уступити“. Однак его нагла утеча була так само безуспішна, як неодна така проба в полудневій Африці.

— Гей, Мурфі! Маю з вами дещо поговорити!

Мр Родольфус Мурфі, свідомий деяких ушкоджень в нижній часті своєї одежи, що

була більше гігієнічна як елегантна, заляпав тим скорше свій подертий сурдут і обернув ся до свого дідича, аби наближаючи ся бурю стрітати з усміхненим лицем і облесливими словами о скільки можна відвернути її від себе.

— Матінко Божя, атже то сам пан! Здоровля і довгого життя яєному панові! Я навіть не здогадував ся, аби то пан самі мали бути. Я мав вас за якого молодого панича, або офіцера з бараків, що — ну, як же то називає ся — то така якась забава. Ні — не можу пригадати собі назви, але бавлять ся пилкою і бізять за нею милями — така забава.

Між тим О'Конноль підійшов близько до малого чоловічка і не відповідаючи ні слова на его балаканину, кинув ему перед ноги шість лапок на крілики та спитав по хвили прикрого мовчання:

— Як ви то називаєте?

Раді здоймив шапку і почіхав ся в голову, відтак заложив її знов і почав поводити терти одну ногу о другу.

Ні одна з тих тілесних вправ не піддала ему відповіді, тому він волів мовчати, але усміх не цезав з его лица, хоч О'Конноль був очевидячки страшенно лютий.

— Аж шість — сльняний удар ноги потрутив лапки, так що они забрязчали — і всі они наставлені в чистім полі та наповнені шпелією, а ще до того тепер, в маю, коли не можна їх ловити! То робота вашого ледачого, злодійського сина, мій честний, поважаний пане судия мировий!

7-літний син так неосорожно, що нагта займила ся, а експлодуючи, парила їх в страшний спосіб. Мимо безпроводної помочи лікарської, померли обов кибканайцять годян пізнійше.

— 3 драматичного товариства імени Котляревського. Членські вкладки і добровільні датки зложили: о. Петро Білинський 5 К., п. Володимир Крушельницький зі складки 11.38, пані Коцарська зібрала на лісту 40.40 (на се зложили п. Ольга Юс 4, п. Осип Янів, членську вкладку 3, о. Бурачок 3, кс. Гавіньський 1, о. Кобрин 2, п. Манастирський 3, п. Ольга Чубатіана 1, п. А. Гушалевич 2, пп. Чайківські з Березян 3, о. Мих. Ортинський 1, о. Корвило Лотоцький 2, пані Йосифа Лужницька 2, п. Скрутинський 6, п. Скородинський 2, пані Уляна Кравченко 1, п. Білас 2, п. Яків Луцків 1, панна Маруся Білас 40 сот. і п. Б. Г. 1 кор.) о. Сев. Бурачок 10, панна С. Данилович з оголок 10 а на лісту 10.40 (зложили п. С. Валивакко 10 кор. і п. Юліян Грабянка 40 сот.) і п. Володимир Крушельницький сотикова складка 1.27 корон. Виділ складає на сім місцях так тим, що були ласкаві зайнятись збиранням датки і жертводателям сердечну подяку. Дальше просить Виділ всіх членів товариства ім. Котляревського, щоби зволили вирівнати залюгаючи членські вкладки в як найкоротшім часі. На кінець просить Виділ всіх добродіїв, до котрих вислано пушки, щоби їх отворили і зібрані гроші прислали товариству і позваляє їм рівночасно після рішення Виділу в дня 11 лютого 1902 р. ті пушки на ново своїми печатками замкнути. Гроші просить ся посылати до „кращого товариства кредитового урядників і священників у Львові“ Ринок ч. 10. Конкурсні драматичні штуки, які наспіли до Виділу, передано вибраній на те комісії: голова товариства Іл. Огоновський, Др. Кирило Студинський, п. Лев Лопатинський, а з поза Виділу упрошено Дра Івана Франка і п. Михайла Павлика. — З Виділу: Іл. Огоновський, голова, Іван Боднар, секретар.

— Сьміла крадіж. Минувшого тиждня довершено в Лондоні дуже сьмілої крадежи. Фірма Франк і Ботлай має при Бондіт стріт звістну ліцитаційну галю, де купці і сеоба приватні виставляють твори штуки і цінні предмети на продаж. В п'ятницю мала відбути

пець і — его голос звизив ся до шепету — що-до того малого довгу, то є вже, прошу пана, справу поладжу, скоро лиш Тоні добре оженить ся.

— Дурне балакани! Він і добре оженить ся! — А хтож би такого вісімнадцять, дев'ятнадцять літнього милокососа брав? А до того він і не виглядає на свій вік.

— Єсть таких досить, ласкавий пане, що волюбють молодого. Я майже вже був змовив ся з Педжі Горман.

— Ш, з вдовою Горман? Алеж бійте ся Бога, чоловіче, онаж має вже до пятьдесят літ, коли не більше. Чи ви справді хотіли, аби Тоні з нею оженив ся?

— Очевидно! Ми вже була цілком погодили ся, мала внести сто пятьдесят фунтів, віз і осла; дуже елегантний запряг, такий самий, яким їздять діти ласкавого пана — она все їздить тим візком до церкви.

— Що за сьмішна річ! — промовив О'Конноль тихо до себе.

— Але она ваяла собі конче до голови, що свого осла продасть, а жадала від мене, аби я дав їй відтак мого.

— Дуже розумно, Мурфі. Ваш осел хороше звівря, одна одинока добра річ з цілого вашого маєтку, яку варто тримати. Ви его чи сяк чи так не продасте, бо він все так красно і вигідно возить вас до шинку Матеса.

— Ба, не о самого осла розбила ся справа — воркнув Родольфус трохи обиджений. — Она не мала ніякої уваги. Подумайте, пане О'Конноль, ціла упряж єї осла мала бути також продана, а від мене жадала, аби я їй купив нову. Моя власна — як она казала — цілком нездала, єї висьміяли би люди і в місті і на селі, коли б она так поїхала до церкви, три часті посторожка і то повязуваного. То була річ.

— Ага, отже она хотіла, аби ви купили їй шквіряну упряж, а ви хотіли, аби она сама

ся ліцитація дорожочніностей, оцінених на 10.000 фунтів (200.000 корон). Попередного дня уміщено дорожочніности в скляних скринках, аби публіка могла їх оглянути, а відтак уміщено їх в огнетревалій, великій касі. — На другий день, по отвореню бюра показало ся, що злодії розбили в ночі касу і забрали цінні предмети. Виявників не удало ся доси віднайти.

Господарство, промисл і торговля

— Ціна збіжя у Львові дня 23 жовтня: Ціна в коронах за 50 кильо у Львові. — Пшениця 7.90 до 8.—; жито 6.30 до 6.60; овес 5.40 до 5.75; ячмінь пашний 4.75 до 5.25; ячмінь броварний 5.50 до 6.—; ріпак 9.25 до 9.50; льнянка — до —.—; горох до вареня 6.50 до 9.—; вика 4.25 до 4.75; бобив 4.75 до 5.25; гречка — до —.—; кукурудза нова 5.80 до 6.20; хміль за 56 кильо 200 — до 220.—; конюшина червона 52.— до 56.—; конюшина біла 50.— до 70.—; конюшина шведська 45.— до 55.—; тимотка 23.— до 25.—.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 24 жовтня. Міністер скарбу Люкач був нині о 10 год. рано на 1-годинній аудієнці у Цісаря і предложив Монарєі обширне справозданє о вчерашних постановках „комітету девятьох“. Цісар вислухав уважно реляції і прийняв єї до відомости. Рішена не наступило і Монарх застеріг собі рішенє на пізнійше. В наслідок того Люкач позістає у Відні. О 11 год. прийняв Цісар гр. Кіна на 1-годинній аудієнці. Також і гр. Кін позістає у Відні аж до дальшої розпорядимости. Не єсть виключене, що ще нині наступлять дальші покликання.

себі купила і тому задля двох фунтів — хоч упряж була би й того не коштувала — ви відступили.

— Так. Я чейже не буду нарушувати того трохи маєтку моєї дитини, аби вводити волю старого кошля. Як довго упряж тримає, так довго добра она для мене, а ще для мене добре, то може бути добре й для вас, мая пані! — сказав я їй. А що, гадаєте, відповіла она мені? — „Так гадаєте?“ — каже она до мене — „то позвольте собі сказати, добрий чоловіче, що ви разом з цілям своїм маєтком ще за мало добрі для мене“ — і на тім розбили ся заручини. Ну, она може бути спокійна — так легко не дістане другого. — Мій Тоні був лише ще за молодий і недосвідний, бо инакше був би він їй не то зробив. Сто пятьдесят фунтів то преці ніякі гроші для сина маршого судії.

О'Конноль укряв свій сьміх, докоряючи жартобливо мр. Мурфіому.

— Не диво, що Тоні оцирав ся. То був би не аби який вляд звести до купи таку пару. Коли вже коні мусите хлопця оженити, то чому не спійняєте ся за якою хорошою дівчиною в рівнім віці з ним? Подумайте лиш самі, Роді, чи ви будучи молодцем, були би оженили ся з такою старою жінкою як вдова Горман?

— Певче, і то обьма руками був би чіпав — відповів Мурфі з цілям пересвідченням. — А шож моя жінка була, царство їй небесне; она не мала більше віна хиба сідьдесят фунтів.

(Дальше буде).

Рим 24 жовтня. Король повірив місію утвореня нового кабінету Джоліттіму а той зажадав трох днів часу, щоби міг надумати ся.

Льондон 24 жовтня. Бюро Райтера доносить, що Льюйд подвоїв від вчєра премії від обезпечєня кораблів, котрі пливають на далекий всхід, а то з обави війни.

Париж 24 жовтня. Япанський посол Нотоно заперечив рішучо чутку о wypowiedженю япансько російської війни.

Надіслане.

Вп. Панове Господарі!

Купуйте від християн кравці вироби а то, добрі Млинки до чищення збіжя з дзижимими сятами „Нового моделю“, широкі 24 цалів, в ціні 25 до 30 і 35 зр. — Плуги до ораня, котрі оруть на який небудь колієнци, по 10 зр. і висше. — Колієнці до плугів сильно оковані по 6 і 7 зр. — Плужки до підвортаня бараболі цілком зелізані по 8, 10, 12 і 15 зр. — Значники чотирорядові сильні, оковані, до робленя знаків на ряди під бараболі по 5 зр. — Рала і Гани до зрушуваня рілі і витяганя перею по 10 і 12 зр. — Січкарні всякого рода по 26, 30 і 36 зр. Млинки або жорна до мелєня збіжя на муку, корбові з двома каменями, цілком зелізані по 40 і 50 зр. — Всякі молотільні доставляю також по низьких цінах. — Вироби єуть власні і випробовані. Поручаюєь дальшій ласкавій пам'яті і замавляти прошу під адресою:

Іван Плейза

в Турці під Коломиєю.

Тепер скажу, як робить ся замовленє на різні знаряди. Декотрі П. Т. господарі хотіли би собі замовити і сировадити деякі знаряди, але не знають в який спосіб. Робить ся так, що купує ся поштово картку кореспонденційну за 2½ кр. і пише ся так: Вп. П. Прошу мені надіслати: плуг за 10 зр., млинок за 30 зр., січкарню за 26 зр., або що иншого, за ціну ту а ту, під поданою адресою. (Тут пишєє ся четко імя і назвище, місце замешканя, почта і стація залізниці). Гроші зложу при відборі знаряду з залізниці, (або переизлаю переказом). — Адреса до мене:

Іван Плейза

в Турці під Коломиєю.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 кр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогічне книжку, котрої браж вже від дама відчував ся, а котрою можуть користувати се не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані иде до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі багато причиняють ся до зрозуміння поезий, їх краси і духа. Книжку єю можна дістати в рускім Товаристві педагогічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Контора виїміни

ц. к. уприв. галиц. акц.

Банку гіпотечного.

купує і продає

всі папери вартістні і монети

по найточнійшій курсі дньнім, не числячи ніякої провізії.

За редакційю відповідає: Адам Креховецький.

Ц. к. уприв. галицький акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всі видані центральним Заведенем у Львові
находячі ся в обігу

4¹/₂% касові асигнації

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по **4⁰% з 90-дневним виповідженем**

а всі зістаючі в обігу

4⁰% касові асигнації

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по **3¹/₂% з 60-дневним виповідженем**

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекція.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акційного
для Хемічного промислу у Львові
ул. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цішники висилає ся на жадање
відворотно.

Відділ товарний

львівської філії

БАНКУ ГАЛИЦЬКОГО

для торгівлі і промислу у Львові.

Доставляє добірного вугля камінного з першорядних
краєвих і горішно-шлезьких копалень франко, до кожної зе-
лзяночі стациї і приймає поручени в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлонська Ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх
заступників пп:

А. Качоровского в Ряшеві.

Вільгельма Ариольда в Станиславові.

Давида Тапеноавма в Переворску.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимает пренумерату і оголошеня до всіх днев-
ників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може
принимати оголошеня виключно лиш ся агенция.